گزارش

۹ استان و ۳۴ شهر کشور با کمبود جدی آب مواجه است

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست گفت: در ۹ استان و ۳۴ شهر کشور با کمبود جدی آب مواجه هستیم. محمدجواد محمدی‌زاده معاون رئیس‌جمهوری در دومین سمینار ملی جایگاه آب‌های بازیافتی و پساب در مدیریت منابع آب در هتل پردیسان مشهد افزود: لازم است در زمینه مدیریت آب و بازگردانی پساب به چرخه مصرف چاره‌اندیشی‌های لازم صورت گیرد.به گزارش ایسنا او اضافه کرد: آلودگی‌های منابع آب در اثر فعالیت معدنی و صنعتی که مسائلی نوظهور هستند، افزایش یافته، در حالی که کشور ما در اقلیم خشک و نیمه‌خشک قرار گرفته و از نظر آب در مضیقه است.رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ادامه داد: یک‌سوم منابع تجدیدناپذیر آب را به صورت پساب از دست می‌دهیم که نشان می‌دهد چه سرمایه‌ای از دست می‌رود.محمدی‌زاده با اشاره به انباشت سالانه ۴۱۰ میلیارد مترمکعب آب حاصل از نزولات و باران در کشور گفت: ۲۸۰ میلیارد مترمکعب از این آب به علت تبخیر و تعریق از دست می‌رود و ۹۲ میلیارد مترمکعب به جریان‌های سطحی و حدود ۳۸ میلیارد مترمکعب به تغذیه طبیعی آب‌های زیرزمینی اختصاص دارد. او افزود: کل ذخیره آبی کشور حدود ۱۳۰ میلیارد مترمکعب است که حدود ۵۰ میلیارد مترمکعب آن ذخیره آب مطمئن محسوب می‌شود.رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به ۹۴ میلیارد مترمکعب حجم کل آب مصرفی در کشور ادامه داد: بخش کشاورزی با ۹۱ درصد مصرف آب، بیشترین سهم استفاده از منابع آبی را به خود اختصاص داده است. او گفت: در دنیا در ازای مصرف هر یک مترمکعب آب دو کیلوگرم محصول کشاورزی تولید می‌شود در حالی که در ایران محصول تولیدی در ازای مصرف هر مترمکعب آب تنها ۹۰۰ گرم است. به گفته او با ادامه این روند در سال ۱۴۰۰ همچنان کشاورزی به صورت یک معضل محسوب می‌شود. محمدی‌زاده با اشاره به اینکه سرانه مصرف آب در ایران ۱۹۱ لیتر است، افزود: سرانه مصرف آب در دنیا ۱۵۰ لیتر است و این یعنی هر ایرانی حدود ۴۰ لیتر بیشتر از سرانه جهانی آب مصرف می‌کند. او همچنین با اشاره به حدود ۲۹ میلیارد مترمکعب پساب برگشتی گفت: حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد از آب مصرفی در بخش صنعت به صورت پساب برگشت داده می‌شود و حجم آلایندگی بسیار بالایی دارد. معاون رئیس‌جمهوری در خصوص حجم پساب و پیش‌بینی آن برای سال ۱۴۰۰ عنوان کرد: حجم پساب تولیدی در کشور در سال ۱۴۰۰ برابر با ۴۰ میلیارد مترمکعب تخمین زده می‌شود. او ادامه داد: پیش‌بینی می‌شود در سال ۱۴۰۰ حداقل ۹۰ میلیون نفر جمعیت در کشور وجود داشته باشد که ۷۵ میلیون نفر از آنها در شهر و بقیه در روستاها اقامت خواهند داشت. رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ادامه داد: هفت شهر میلیونی فعلی در سال ۱۴۰۰ به ۱۹ شهر افزایش پیدا خواهند کرد و میزان فاضلاب تولیدی شهرها و روستاها بالغ بر پنج میلیارد مترمکعب می‌شود.

طرح تامین آتیه امام رضا(ع) مغایر قانون اساسی است

شرق: بر اساس ارزیابی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، تصمیم برای اجرای طرح تامین آتیه امام رضا(ع)، دولت‌ها را به پرداخت ۷۵۴ هزار میلیارد ریال برای ۲۰ سال متعهد می‌کند. این در شرایطی است که اجرای این طرح به شکل مصوبه دولت با مواد گوناگونی از قوانین و مقررات مالی لایحه قانون محاسبات عمومی، قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی و... مغایر است. به گزارش روابط عمومی مرکز پژوهش‌ها، دفتر مطالعات برنامه و بودجه این مرکز با بیان این مطلب که «طرح تامین آتیه مهر امام رضا(ع)» با تصویب آیین‌نامه‌ای توسط دولت ایجاد شده است، افزود: طبق این طرح قرار است برای نوزادان متولد سال ۱۳۸۹ به بعد ۱۰ میلیون ریال موجودی اولیه در سال اول و مبلغ یک میلیون ریال در سال‌های بعد به مدت ۲۰ سال به حساب‌های غیرقابل برداشتی (تا ۱۸ سال) واریز شود. مرکز پژوهش‌ها افزود: محاسبات نشان می‌دهد این تصمیم موجب متعهد شدن دولت‌ها به پرداخت ۷۵۴ هزار میلیارد ریال برای ۲۰ سال آینده خواهد شد، بنابراین ماهیت عمل پیشنهادی دولت در مورد طرح مزبور به گونه‌ای است که نه‌تنها برای دولت کنونی، بلکه برای دولت‌های بعد نیز تعهدات فراوانی به دنبال خواهد داشت که بر مبنای ساختار قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصمیم‌گیری در مورد ایجاد چنین تعهداتی صرفاً در صلاحیت مجلس شورای اسلامی است. از سوی دیگر اجرای این طرح به دلیل انتفاع بخش خاصی از افراد جامعه (افراد متولد ۱۳۸۹ به بعد) طبق اصول متعدد قانون اساسی با اصول عدالت و عدم تبعیض بین آحاد جامعه مغایر است و پیامدهای ناخواسته اجتماعی و اقتصادی زیادی خواهد داشت.

سازمان ملل متحد گزارش داد

ادامه نابرابری علیه زنان با وجود پیشرفت‌های چشمگیر

مرکز اطلاعات سازمان ملل متحد وضعیت زنان و مردان در جهان را با تاکید بر موقعیت کنونی و تحولات طی زمان ارزیابی کرده است. این گزارش که بر مبنای آمارهای به‌دست‌آمده از سوی کارگزاری‌های بین‌المللی و ملی تدارک دیده شده، مشتمل بر خط مشی گسترده‌ای در حوزه‌های متعدد از جمله جمعیت و خانواده، سلامت، آموزش، کار، توانمندی و تصمیم‌گیری، خشونت علیه زنان، محیط زیست و فقر است. سند حاضر بر یافته‌های کلیدی مرتبط با منطقه آسیا و اقیانوسیه تاکید دارد.

۵۷ میلیون مرد بیشتر از زن

جمعیت جهان در سال ۲۰۱۰ به رقم نزدیک به هفت میلیارد رسیده که ۶۱ درصد آن در منطقه آسیا و اقیانوسیه زندگی می‌کنند. دو ناحیه هر کدام حدود یک‌چهارم تمامی جمعیت جهان را در خود جای داده‌اند؛ جنوب مرکزی آسیا ۲۶ درصد و آسیای شرقی ۲۳ درصد. در جهان ۵۷ میلیون مرد بیشتر از زن زندگی می‌کنند که مترادف است با نسبت جنسی ۱۰۲ مرد به ۱۰۰ زن. در آسیا این مقدار نسبتاً بالا یعنی ۱۰۶ در جنوب مرکزی، آسیای غربی و شرقی به تفکیک است در حالی که در جنوب شرقی آسیا حدود ۹۹ درصد است.در حال حاضر، مردم سالمند ۱۱ درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند. در آسیا، این نسبت متغیر است و از رقم کم هفت درصد در جنوب مرکزی آسیا و غرب آسیا تا رقم زیاد ۱۴ درصد در شرق آسیا تفاوت دارد.

همچنین زنان نسبت به مردان زمان بیشتری را به کار در خانه، اجتماع یا کار داوطلبی سپری می‌کنند. برای مثال در کامبوج زنان به طور متوسط روزانه سه ساعت به چنین کارهای روزمره‌ای می‌پردازند و این در مقایسه با کمتر از یک ساعت مردان است. ارقام مشابه برای زنان شش ساعت در عراق و چهار ساعت در ژاپن است که در مقابل یک ساعت برای مردان در کشورهای مذکور است.

۲۶ میلیون سقط جنین در آسیا

دوسوم تمامی افرادی که با اچ‌آی‌وی / ایدز در جهان زندگی می‌کنند در جنوب صحرای آفریقا به سر می‌برند که پس از آن جنوب و جنوب شرقی آسیا قرار می‌گیرد؛ جایی که تخمین زده می‌شود بیش از چهار میلیون نفر در سال ۲۰۰۷ ناقل ویروس باشند. در آسیا تنها یک شیوه عمده برای انتقال بیماری وجود ندارد، بلکه تزریق مواد مخدر و روابط جنسی حفاظت‌نشده شامل تن‌فروشی و رابطه دو جنس مخالف همگی از عوامل مهم انتقال هستند.

از اواسط دهه ۱۹۹۰ در بسیاری از مناطق جهان بخشی از زنان که مراقبت‌های پیش از تولد نوزادشان را دریافت کردند رو به افزایش بوده است. این پیشرفت عمدتاً در جنوب آسیا چشمگیر بوده، جایی که به میزان ۱۹ درصد یعنی از ۴۹ درصد در ۱۹۹۶ به ۶۸ درصد در ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸ افزایش یافته است. برعکس، درصد زنان که حداقل یک بار در دوران حاملگی مراقبت پیش از تولد دریافت کرده‌اند، در جنوب شرقی آسیا در دوره ذکرشده در حد ۷۷ درصد ثابت مانده است.

غالب سقط جنین‌های اجباری در کشورهای در حال توسعه انجام می‌شود؛ جایی که سقط جنین ایمن محدود است. تعداد ۲۶ میلیون سقط جنین در سال ۲۰۰۳ در آسیا به تنهایی به ثبت رسیده است. در کشورهایی مانند هندوستان اگرچه سقط جنین در همه موارد آزاد است، اما دسترسی به خدمات ارائه‌شده به وسیله پرسنل لایق متغیر است.

گرچه مورد مرگ و میر کودکان در حال کاهش است اما هنوز این میزان در آسیا نسبتاً بالاست و مرگ ۶۵ کودک در هر هزار تولد زنده برای دختران، ۵۶ برای کودکان پسر در ۲۰۱۰-۲۰۰۵ به ثبت رسیده است. مرگ کودکان دختر به ویژه در بعضی از مناطق آسیا شامل افغانستان، چین، هندوستان و پاکستان زیاد است.

افزایش سهم زنان در آموزش عالی

آسیای شرقی شاید یکی از سریع‌ترین موارد کاهش در تعداد زنان و مردان بی‌سواد بوده است. این تعداد از ۱۸۶ میلیون در ۱۹۹۰ به ۷۲ میلیون در ۲۰۰۷ رسید که نرخ ۶۰درصدی کاهش را به ثبت رساند. طی همین دوره در آسیای جنوب مرکزی و آسیای غربی تعداد بی‌سوادان مرد کاهش یافت اما تعداد بی‌سوادان زن در واقع افزایش یافت.

نسبت جمعیت بدون آموزش در آسیای جنوبی با ۴۹ درصد برای زنان و ۳۶ درصد برای مردان زیاد است. در مقایسه این نسبت کمتر از دو درصد برای هر دو جنس مذکر و مونث در آسیای مرکزی و اقیانوسیه است.

ثبت‌نام خالص برای آموزش ابتدایی- نسبت پسران و دختران مربوط به گروه سنی آنان، که وارد نظام آموزشی می‌شوند- در سراسر جهان افزایش یافته است. نسبت‌های کودکانی که در دبستان‌ها ثبت‌نام کرده‌اند از ۹۰ درصد برای دختران در آسیای شرقی و آسیای جنوب شرقی و برای پسران در آسیای شرقی، آسیای جنوب شرقی و آسیای غربی فراتر رفته است.

در جهان تسلط مردان در سهم آموزش عالی معکوس شده است. آمار موجود نشان می‌دهد زنان هنوز اکثریت را در آسیا و اقیانوسیه به دست نیاورده‌اند. در ۲۰۰۷ سهم زنان در آموزش عالی در آسیای شرقی و اقیانوسیه ۴۸ درصد و برای آسیای جنوبی و غربی ۴۱ درصد بوده است.

وجود شکاف درآمدی بین زنان و مردان

با وجود افزایش اندکی که در مشارکت زنان آسیای جنوبی در دو دهه اخیر مشاهده شده، تنها ۳۶ درصد زنان بین سن ۱۵ و بیشتر در نیروی کار در ۲۰۱۰ حضور داشتند. در مقایسه، آسیای شرقی کاهش مشارکت نیروی کار زنان را در دو دهه گذشته شاهد بوده، در عین حال این ناحیه نشانگر یکی از بالاترین نرخ‌های مشارکت نیروی کار زنان (۶۹ درصد) را در میان تمامی نواحی جهان داشته است.

زنان و مردان بسیاری در کشورهای در حال توسعه در بخش غیررسمی مشغول به کار هستند. اگرچه در استخدام هستند اما بسیاری از آنان تحت پوشش قوانین ملی کار نبوده و از مزایای تامین اجتماعی و استخدامی بی‌بهره‌اند. گرایش بیشتری در شکاف درآمدی بین زنان و مردان در کشورهای آسیایی در مقایسه با کشورهای امریکای لاتین وجود دارد. در هر چهار کشور از شش کشور آسیا- اقیانوسیه که آمار آنها موجود است، میانگین دستمزد زنان در بخش تولید کمتر از ۷۰ درصد مزد مردان بوده است.

مقررات مرخصی زایمان در بیشتر کشورهای آسیایی وجود دارد اما بیشتر آنها کمتر از حد متعارف ۱۴ هفته است که در کنوانسیون حمایت از زایمان مصوب کنفرانس بین‌المللی کار در ۲۰۰۰ تصویب شده است. مرخصی پدری در حال حاضر در تعداد کمی از کشورهای آسیایی مانند اندونزی (دو روز) و فیلیپین (هفت روز) ارائه می‌شود.

افزایش حضور زنان در پارلمان

نسبت میانگین حضور زنان در هر یک از مجالس قانونگذار تا دو برابر در ۱۴ سال گذشته در آسیای مرکزی، آسیای جنوب شرقی و آسیای جنوبی افزایش یافته است. میانگین نسبت زنان در مجلس در چهار ناحیه آسیا در حال حاضر از ۱۴ درصد در آسیای شرقی به ۲۰ درصد در آسیای جنوب شرقی متفاوت است. کشورهای کوچک در ناحیه اقیانوسیه (بدون در نظر گرفتن استرالیا و زلاندنو) کمترین حضور نمایندگان زن را در پارلمان‌ها یعنی فقط سه درصد به طور میانگین دارند.

اجرای سهمیه جنسیتی موجب حضور بیشتر زنان در مجالس ملی افغانستان، بنگلادش، هندوستان، نپال و پاکستان شده است. در آن کشورها به‌طور میانگین زنان ۲۲ درصد از وکلای مجلس را در مجلس نمایندگان در ۲۰۰۹ تشکیل می‌دادند، که چهار کشور از سهمیه جنسیتی استفاده نکردند و میانگین فقط هفت درصد نماینده زن در پارلمان داشتند. آسیا و کشورهای کوچک اقیانوسیه عقب‌تر از بقیه جهان در سهم داشتن وزیران زن هستند. به‌طور میانگین کمتر از ۱۰ درصد از وزیران در دولت‌ها در نواحی آسیا و اقیانوسیه (بدون استرالیا و زلاندنو) زن هستند. همراه با آفریقای شمالی، این نواحی کمترین تعداد زنان وزیر را در جهان دارند. در آسیا و اقیانوسیه تنها کشورهایی که ۲۰ درصد یا بیشتر وزیر زن دارند عبارتند از مغولستان، نپال و تی‌مور.

ادامه خشونت علیه زنان

خشونت علیه زنان پدیده‌ای جهانی است. در عین حال نسبت زنانی که خشونت فیزیکی را در طول عمر خود به وسیله مباشر در جرم تجربه کرده‌اند از یک کشور تا کشور دیگر متفاوت است. در بین کشورهای آسیا، این نسبت در هنگ‌کنگ ۱۲ درصد، در آذربایجان ۱۳ درصد، در فیلیپین ۱۵ درصد، در هند ۲۱ درصد و در کامبوج ۲۳ درصد است.

کتک زدن همسر بیان واضح غلبه مردانه است. در عین حال انتظار می‌رود زنان در اغلب اوقات کتک خوردن را براساس اوضاع اجتماعی دیرینه در مورد زنان تحمل کنند. برای مثال ۹ درصد زنان در فیلیپین کتک خوردن از دست شوهران خود را به دلیل رفتن به بیرون از خانه بدون اجازه شوهر قابل توجیه می‌دانند. در ارمنستان نظریه مشابه ۱۰ درصد وجود دارد در حالی که ۱۸ درصد در اندونزی و ۴۰ درصد زنان در ترکمنستان بر این باورند.

شرایط نابرابر زنان در حق مالکیت

در بیش از نیمی از کشورهای آسیا، زنان به وسیله قوانین مدون و مرسوم درباره حق ارث و دارایی شرایط نامساعد دارند. عوامل نابرابری جنسیتی درباره حق ارث در ۲۵ کشور از ۴۲ کشور آسیایی وجود دارد. نابرابری جنسیتی درباره حق مالکیت زمین در ۲۱ کشور آسیایی مشخص شده است. برای مثال در مناطق شهری ویتنام ۲۱ درصد از مالکیت‌ها و مناطق مسکونی به نام زنان و ۶۱ درصد به نام مردان و ۱۸ درصد مشترک بین زنان و مردان است. در مناطق روستایی مالکیت هشت درصد از زمین‌های کشاورزی و جنگلی به نام زنان، ۸۷ درصد در مالکیت مردان و پنج درصد در ید مالکان مشترک است.

تعداد قابل توجهی از زنان در کشورهای آسیای جنوبی اختیار خرج کردن پولی را که خود به دست می‌آورند ندارند. نسبت زنان متاهل بین ۱۵ تا ۴۹ سال که اختیار خرج کردن درآمد خود را ندارند در هندوستان زیاد است(۱۸ درصد)؛ در نپال ۱۴ درصد و در بنگلادش ۱۳ درصد در مقایسه با کشورهای آسیای مرکزی و جنوب شرقی است؛ جایی که این میزان بین سه تا هفت درصد متفاوت است.

درصد زنان متاهل که مشارکت در تصمیم‌گیری خانوار دارند در آسیا بسیار پایین است، اگرچه به پایینی آفریقا نیست. در آسیا، زنان از کشورهای آسیای جنوب شرقی مانند کامبوج، اندونزی و فیلیپین توان تصمیم‌گیری بیشتری درباره خریدهای خانوار نسبت به زنان از کشورهای آسیای جنوبی مانند بنگلادش، هندوستان و نپال دارند. برای مثال نسبت زنان که معمولاً خودشان یا با همکاری همسرشان تصمیم برای خرید خانوار می‌گیرند بیش از ۷۵ درصد در سه کشور آسیای جنوب شرقی ذکر شده است اما تقریباً بیشتر از ۵۰ درصد در سه کشور آسیای جنوبی مذکور است.

با وجود نظر سازمان محیط زیست مبنی بر «ایجاد خسارات جبران‌ناپذیر» اتفاق می‌افتد

تلاش مسوولان یزدی برای بهره‌برداری از معدن مس علی‌آباد

شرق: به نظر می‌رسد بی‌توجهی به ضرورت ارزیابی‌های زیست‌محیطی برخی پروژه‌ها اینک به رویه‌ای معمول تبدیل شده است. خبرها از یزد حکایت از آن دارد که قرار است معدنی در استان یزد بدون ارزیابی زیست‌محیطی به بهره‌برداری برسد. سبزپرس خبر داده است مسوولان استان یزد تلاش می‌کنند یک معدن مس در منطقه علی‌آباد پیشکوه در نزدیکی شهرستان تفت را به بهره‌برداری برسانند.

اما نکته جالب توجه در مورد این معدن این است که بهره‌برداری از آن در کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست رد شده است. این کمیته با فعال‌سازی این معدن به دلیل «خسارات غیرقابل جبران زیست‌محیطی» مخالفت کرده است. کارشناسان محیط‌زیست معتقدند با آغاز به کار معدن، منابع آب منطقه با آلودگی شدید مواجه خواهد شد. این در حالی است که منطقه علی‌آباد شهرستان تفت به واسطه موقعیت بالادستی و ییلاقی خود منبع تامین آب سفره‌های آب زیرزمینی در دشت یزد، اردکان و باغ‌ها و اراضی کشاورزی پایین‌دست است. در این میان با وجود مخالفت چهره‌های دانشگاهی و اداره‌های محیط‌زیست و میراث فرهنگی و گردشگری، به علاوه زمینداران و زارعان و اعضای شوراهای روستای منطقه، استانداری یزد بر اجرای این پروژه اصرار دارد.

مخالفت واعظ‌جوادی

اما داستان بهره‌برداری از این معدن نقل این روزها نیست. معدن مس علی‌آباد از سال‌های پیش از انقلاب کشف شده است اما به دلایلی چون عیار پایین مس و مقرون به صرفه نبودن استحصال مس، از این معدن تاکنون بهره‌برداری نشده است. گزارشی که اداره حفاظت محیط‌زیست یزد در سال ۸۷ برای کمیته ارزیابی سازمان حفاظت محیط‌زیست فرستاده حاکی از آن است که «به لحاظ تبعات زیست‌محیطی فراوان پروژه و به ویژه انتخاب شهرستان تفت به عنوان شهرستان نمونه گردشگری طبیعی، اضاکنندگان گزارش با فعالیت معدن مس علی‌آباد مخالف هستند. علاوه بر آن احداث کارخانه تغلیظ که به مراتب هم از نظر میزان آب مصرفی و کمیت و کیفیت پساب تولیدی و هم از نظر سایر پارامترهای آلاینده به شدت اکوسیستم منطقه را تحت تاثیر قرار خواهد داد به هیچ عنوان مورد تایید نیست.» معمولاً مواد باطله معادن مس حاوی فلزات سنگین و سمی نظیر آرسنیک و جیوه و مواد اسیدی هستند که در فرآیند تغلیظ (بالا بردن عیار مس) مورد استفاده قرار می‌گیرند. سه ماه پس از اعلام نظر کارشناسی اداره کل حفاظت محیط زیست یزد، «فاطمه واعظ‌جوادی» رئیس سابق سازمان حفاظت محیط زیست در نامه‌ای خطاب به «علی‌اکبر محرابیان» وزیر صنایع برای بار دوم مخالفت صریح خود و سازمان متبوعش را با احداث این معدن یادآوری کرد. در نامه واعظ‌جوادی به محرابیان به «سه فقره طومار با موضوع اعتراض به احداث معدن مس علی‌آباد یزد» اشاره شده است. طومارهای مورد اشاره در این نامه سه طوماری است که توسط زمینداران، زارعان، اعضای شورای اسلامی و اهالی بیش از ۲۰ روستای تابع دهستان علی‌آباد پیشکوه تفت شامل «مور»، «کوهی»، «سروشین»، «کهتک»، «زردستان»، «به‌چین» و «لای‌کش» در مخالفت با بهره‌برداری از این معدن تهیه و امضا شده است. این طومارها برای دفتر رهبر انقلاب ارسال شده است.

مخالفت چهره‌های دانشگاهی

مخالفت با اجرای این پروژه اما به مسوولان محیط زیست و امضاکنندگان طومار محدود نشده است. چهره‌های دانشگاهی هم با این عملیات مخالفت کرده‌اند. اعضای هیات علمی دانشگاه منابع طبیعی و کویرشناسی و پژوهشکده مناطق خشک و بیابانی دانشگاه یزد هم با صدور بیانیه‌ای، نسبت به «طرح بهره‌برداری از معدن مس و کارخانه تغلیظ مس در منطقه دهستان علی‌آباد شهرستان تفت» اعتراض کرده‌اند. در میان امضاکنندگان این بیانیه نام «دکتر محمدحسین جزیره‌ای» چهره ماندگار علوم کشاورزی ایران به چشم می‌خورد. در یکی از بندهای این بیانیه آمده است: «با توجه به حجم ذخیره اکتشافی معدن مورد نظر، و عیار کم آن نسبت به بسیاری از معادن مس در دست بهره‌برداری فعلی کشور و نداشتن جنبه استراتژیک خاص از سویی، در مقایسه با میزان تخریب طبیعت و آثار زیانبار آن بر محیط زندگی شهروندان ساکن در دهستان علی‌آباد و تاثیرات درازمدت آن بر ادامه حیات در دست یزد- اردکان، بهره‌برداری از این ذخیره معدنی با مصالح اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی حال حاضر مملکت همخوانی ندارد.» در این بیانیه مهم‌ترین دلیل برای مخالفت با بهره‌برداری معدن، بهره‌برداری بیش از حد توان از منابع آب منطقه عنوان شده و آمده است: «در شرایطی که در چند سال اخیر شاهد خشکسالی و متاسفانه خشکیدگی زاینده‌رود بوده‌ایم (در این مقطع این وضع ادامه دارد) و این وضع سبب شده یکی از جلوه‌های اصلی گردشگری شهر اصفهان مخدوش شود، تامین آب مورد نیاز معدنی با وضعیت موصوف، تیشه به ریشه زدن حیات هم در دشت یزد و هم بر شهر اصفهان است. اگر تامین آب شرب مورد نیاز مردمان یزد از سرشاخه‌های کارون منطقی و ضروری است، بهره‌گیری از این نعمت باارزش در اموری با اولویت کم، خطایی آشکار و تبعیضی ناروا‌ست.» این بیانیه در تاریخ هشتم اسفندماه سال گذشته صادر شده است.

مخالفت دستگاه‌های دیگر و پافشاری استانداری

علاوه بر شوراهای اسلامی روستاهای منطقه، اداره کل حفاظت محیط زیست استان یزد و سازمان حفاظت محیط زیست، معاونت «آب و خاک و صنایع» وزارت جهاد کشاورزی و همچنین سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان یزد نیز با آغاز به کار این معدن مخالفت کرده‌اند.

خبر

بار مالی ۱۰ میلیارد دلاری کمردرد برای کشور

مهر: یک متخصص ارتوپدی و فلوشیب ستون فقرات گفت: بیماری کمردرد سالانه حدود ۱۰ میلیارد دلار بار مالی برای کشور ایجاد می‌کند. دکتر پیوندی با عنوان این مطلب که ۶۰ تا ۸۰ درصد مردم حداقل یک‌بار در عمر خود کمردرد می‌گیرند، گفت: کمردرد دومین عامل مراجعه افراد به پزشکان است. او در ادامه افزود: پس از سرماخوردگی، بیماری کمردرد دومین عامل حضور بیماران در مطب پزشکان است. پیوندی برداشتن نادرست اجسام و استفاده از کمر برای خم شدن به جای زانو ، بلندی قد ، چاقی ، شغل‌های سنگین، حمل بار ، عوامل ژنتیکی و ورزش نکردن را از عوامل مهم بروز کمردرد برشمرد. او همچنین اضافه کرد: بیماری کمردرد سالانه حدود ۱۰ میلیارد دلار بار مالی برای کشور ایجاد می‌کند که این تحمیل هزینه شامل عدم حضور فرد در محل کار، از کار افتادگی، هزینه‌های درمانی و آسیب‌های ناشی از بیماری است. این متخصص ارتوپدی و فلوشیب ستون فقرات، استراحت، استفاده از داروهای ضدالتهابی، فیزیوتراپی، تزریق در ناحیه کمر و جراحی را از روش‌های درمان این بیماری عنوان کرد و گفت: خوشبختانه بیشتر بیماران با روش‌های غیرجراحی درمان می‌شوند. پیوندی از افراد خواست در صورت بروز کمردرد به پزشکان متخصص مراجعه و از درمان‌های مداخله‌گر توسط افراد غیرحرفه‌ای خودداری کنند، زیرا ممکن است این‌گونه رفتارها موجب ضررهای جبران‌ناپذیری به ستون فقرات و نخاع شود.

آلاینده‌های سرطان‌زا در شهر تهران ۲۶ برابر استانداردهای جهانی است

ایلنا: رئیس کمیته محیط زیست شورای اسلامی شهر تهران تاکید کرد: به دلیل عدم رعایت استاندارد در پمپ‌بنزین‌ها، آلاینده‌های سرطان‌زا در شهر تهران، ۲۶ برابر استانداردهای جهانی است. معصومه ابتکار در نشستی با مدیران و دبیران شورایاری محلات منطقه ۵ تهران، که در راستای بررسی شاخصه‌های زیست محیطی این منطقه برگزار شد، با اشاره به اینکه شرایط جمعیتی، اقتصادی، آلودگی‌های صوتی و هوا و نیز خطرات زیست محیطی تهران را تهدید می‌کند، گفت: بر این اساس، دستیابی به محیط زیست مطلوب و بهبود کیفیت زندگی، یکی از اهداف نهایی و رویکردهای شورای شهر و شهرداری تهران است. او ادامه داد: به همین منظور، کمیته محیط زیست شورای شهر با تشکیل کارگروه‌های متعدد در ۱۸ شاخص، این موضوع را به طور جدی پیگیری می‌کند. ابتکار با تاکید بر ضرورت تعامل و همکاری کلیه دستگاه‌ها، نهادها و مردم در حفظ محیط زیست شهر تهران، یادآور شد: آلودگی‌های صوتی و هوا، مدیریت پسماند، کیفیت آب شرب، جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب شهری و مدیریت منابع انرژی، از جمله شاخص‌های مورد توجه در این امر است. ابتکار با اشاره به ضرورت توسعه حمل و نقل عمومی در شهر تهران خاطرنشان کرد: در حال حاضر، سهم حمل و نقل عمومی شهر تهران از سفرهای شهری، تنها ۲۵ درصد است که با توجه به تاثیرگذاری آن در آلودگی‌های صوتی و هوا، توسعه مترو و خطوط اتوبوسرانی، از جمله مباحث مورد توجه در شورای شهر است. رئیس کمیته محیط زیست شورای اسلامی شهر تهران در ادامه تصریح کرد: اجرای طرح «کارت اعتباری سبز» در مناطق شهرداری، می‌تواند گام موثری جهت ترغیب شهروندان در مسیر مشارکت در حفظ محیط زیست باشد.

ممنوعیت عرضه آدامس و بستنی یخی در مدارس

ایسنا: کارشناس دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت با اشاره به مواد غذایی مجاز و غیرمجاز برای عرضه در بوفه‌های مدارس تاکید کرد: فهرست مواد غذایی قابل عرضه و همچنین مواد غذایی غیرمجاز در پایگاه تغذیه سالم مدارس باید در محل مناسب و در معرض دید دانش‌آموزان و کارکنان مدارس نصب شود. دکتر فروزان صالحی انواع خوراکی‌های بسته‌بندی شده دارای پروانه ساخت از وزارت بهداشت، استاندارد، نام و نشانی کارخانه، تاریخ تولید و انقضای معتبر، مشخصات ترکیبات تشکیل‌دهنده و پوشش سالم و تمیز را قابل عرضه در پایگاه تغذیه سالم مدارس عنوان کرد و گفت: ترجیحاً این مواد باید از موادی انتخاب شوند که دارای برچسب مواد غذایی باشند. او انواع خشکبار شامل خرما، انواع میوه خشک، انواع مغزها، کشمش، نخودچی و ... را از جمله مواد مورد نیاز و مجاز برای عرضه در پایگاه تغذیه سالم در مدارس دانست و ادامه داد: انواع ماست و کشک، انواع شیر، پنیر و بستنی پاستوریزه یا استریلیزه برای عرضه در بوفه‌های مدارس مجاز است. البته بستنی یخی از جمله مواردی است که عرضه آن در مدارس غیرمجاز است.

مالکان زمین در کیش «چک ضمانت حفظ درخت» می‌دهند

سبزپرس: سازمان منطقه آزاد کیش، برای حفظ فضای سبز طبیعی جزیره از مالکانی که در زمین آنها درخت وجود دارد، چک تضمین حفظ درخت می‌گیرد. مهندس مریم محمدی کارشناس مسوول محیط زیست سازمان منطقه آزاد کیش گفت: گونه‌های درختی طبیعی جزیره عمدتاً کهور، لور (انجیر معابد) و آکاسیا هستند که هر سه جزء گونه‌های حمایت شده جزیره هستند. مبلغ چک ضمانت، بسته به سن درخت است و مثلاً برای درخت ۵۰ ساله مبلغ پنج میلیون تومان چک دریافت می‌شود. او ادامه داد: این درختان در همه جای جزیره وجود دارند و از طرف دیگر نمی‌توان به خاطر درخت‌ها جلوی توسعه شهری را گرفت. به همین خاطر در اولین اقدام اگر درختی در عرصه واگذارشده قرار دارد، سعی می‌کنیم نقشه را تغییر دهیم تا درخت در قسمت ساخت بنا قرار نگیرد. اگر امکان نداشته باشد، مجوز جابه‌جایی درخت صادر می‌کنیم. محمدی تاکید کرد: به هیچ وجه در جزیره مجوز قطع درخت صادر نمی‌کنیم و تنها مجوز جابه‌جایی را صادر می‌کنیم. برای درخت لور که اهالی جزیره علاقه خاصی به آن دارند، حتی مجوز جابه‌جایی نیز صادر نمی‌شود و اگر در زمینی قرار گرفته باشد، زمین معوض به فرد متقاضی داده می‌شود. او افزود: مجوز برای جابه‌جایی سایر گونه‌ها صادر می‌شود و این کار زیر نظر واحد محیط زیست و واحد فضای سبز شرکت عمران خدمات انجام می‌شود و یک چک نظارت از مالک زمین دریافت می‌شود تا اگر درخت خشک شد، مبلغ آن به صندوق محیط زیست جزیره واریز شود.